

4

Wimmelband

U. q. 97.

Amplissimæ ICtōrum Lipsiensium Facultatis permissu;
sequentia Themata de

F I D E I V S S O R I B V S,

Ex notis Dd. ad Rubricam & A. præsentē C. de Fidei: desumpta, 19. Aug. in disputationem proponet
IOSEPHVS Behe D.

T H E S I S. I.

Recipuas fideiussio[n]um controuersias delibaturus, Fideiussorem definio, cum, qui per stipulationem sc pro debitore in subsidium obligat.

II. Ex ijs qui fideiubendo non obligantur, sunt 1. Minor curatores habens, quia sine eorum auctoritate planè non obstringitur.

III. 2. Prodigus, cui per prætorem (ipso enim iure id non fit) bonis interdicitum est.

III. 3. Milites: ex quibus ij qui in præsidijs castrorum hodie sunt, nec hoc nec testandi beneficio gaudent.

V. 4. Mulieres: hæ exceptione SC. Velleiani liberantur, nisi iurata sufficienterue certiorata illi renūciarint: siue id in iudicio siue extra illud fecerint.

VI. Pro dote fideiussor peti non potest. Sed an datus obligetur, in utrauius partem differemus.

VII. Etiam in Criminali causa reus datus fideiussoribus relaxandus est: quoties an is maleficium perpetrarit, nondum constat: vel constat quidem, sed tale tamen est, ut pœnam corporalem non mereatur.

VIII. Quin imò, nò tantum Fideiussores pro captiuo, sed & Procurator pro absente qui haberi nequit, admittitur:

IX. Idq; in omnibus capitalibus: sed non nisi ad allegandam saltem absentia causam.

X. Ceterum si illi non sistant, aut conuenta pœna tenentur; aut alia, qua iure ciuili, arbitraria, (& hinc quidem pecuniaria saltem, quamuis alibi ad mortem extendi possit) Saxonico vnus VVergeldi est.

XI. Et si quidem spondere (intra certum tempus sistere,) etiam non interpellati sistere coguntur: sin (toties quoties iudex requiret) bis terue stitisse nò sufficit quidem, sed tamen pro ex carceribus elapso non tenentur:

XII. Quemadmodum nec ij, qui pro Titio in vno crimine fideiusserunt, si is, ex alia causa condemnatus vel accusatus saltem, aufugit.

XIII. Qui simpliciter fideiubet (secus, si in omnem causam interuenit) ad interesse vel usuras ex mora Rei post fideiussio[n]em commissa debitas, non tenetur:

XIII. Sicut nec ex sententia Appellationis conueniri potest is, qui in prima instantia Generaliter, iudicatum solui, fideiubet.

XV. Qui pro Seio quinq; aureos debente, in decem & sic in plus, fideiubet, ne quidem pro quinq; tenetur.

XVI. Efficacius tamen obligari potest fideiussor; quale est, quòd Naturali, quòd Ciuili, obligationi rectè accedit fideiussio.

XVII. Item quòd obstagium promittere potest fideiussor: quod quidem moderatè factum, bonis moribus non aduersatur.

XVIII. Primarius fideiussio[n]is Effectus est, quòd fideiussor cogitur soluere: nisi per Exceptionem aliquam se tueri possit: nam debitoris exceptiones, si Reales sunt, fideiussori etiam profunt: secus, si merè Personales.

XIX. Inducia tamen quinquennales reo cõcessæ, fideiussori etiam competunt, si is ordinis beneficio non renunciauit.

XX. Si fideiussor excipit de prorogatione se inscio facta, nil agit: qui enim solutionis terminum debitori prorogat, fideiussorem nò liberat.

XXI. Peculiares etiam 3. Exceptiones fideiussoribus datae sunt, quas Beneficia vocamus: quale est 1. Ordinis, id tam fideiussor Indemnitatis habet, quam is qui se Principalem debendi reum cõstituit:

XXII. Nò habet autem, qui Nouandi animo solutionem constituunt, nec qui Iuratò fideiusserunt.

XXIII. Competit etiam cõtra fiscum: etiam in iudicio inter Mercatores summarie instituto: (non tamen contra Argentarios.)

XXIII. Deniq; etiam debitore iam tum excusso, si is lite pendente contra fideiussorem, soluendo esse cœperit.

XXV. Hoc ordinis beneficium non amitti, licet ante litis contestationem non opponatur, communis est Dd. opinio: quam problematicè discutere placet.

XXVI. 2. Diuisionis. 3. Cedendarum actionum: quo creditor, si actionem cedere nolit aut sua culpa non possit, ab actione repellitur: idq; ante solutionem:

XXVII. Post eam verò, si pactum de cedendo præcessit, cedere cogitur; si non præcessit, ne quidem si velit, potest.

XXVIII. Secundarius fideiussio[n]is effectus est: quòd fideiussor cõtra debitorem Mandati habet actionem: qua interdum etiam ante solutionem, ex legitimis causis, experitur:

XXIX. Inter legitimas causas refero etiam has: si expressè nouauit debitor (tacita enim nouatio ne quidem ad exceptionem hodie prodest.)

XXX. Et si sit Studiosus qui ad aliam Academiam commigrat, tum enim ad liberationem aget.

P R O B L E M A T A:

Ciuile.
Tutelæ datio iurisdictionis est.?

Canon.
Ob rerum non viliu inuitabilem iacturam, furem occidere licet.?

Feud.
Fœmina semel exclusa, perpetuò excludatur.?
Saxon.
Saxo in præscriptione immobilium bonam fidem requirit.?

L I P S I Æ
EXCVDEBAT ABRAHAM LAMBERG,
ANNO CHRISTI M. DCII.

Amplissima Incommodissima Facultatis permissa

Sequentia Thematia de

F I D E I V S S O R I B V S

Ex no. 15 Dd. ad Andream & A. praesent. C. de fid. in delictis 10. ut in dispensatione proponat

102 B. R. H. V. 2. 10. 11.

THESES

I. Responsa sub iuramento contracta in delictis...
II. Ex iure iudicandi non est obligatus...
III. In iudicio...
IV. In iudicio...
V. In iudicio...
VI. In iudicio...

XVI. Responsa...
XVII. Responsa...
XVIII. Responsa...
XIX. Responsa...
XX. Responsa...
XXI. Responsa...
XXII. Responsa...
XXIII. Responsa...
XXIV. Responsa...
XXV. Responsa...
XXVI. Responsa...
XXVII. Responsa...
XXVIII. Responsa...
XXIX. Responsa...
XXX. Responsa...

THESES
I. Responsa...
II. Responsa...
III. Responsa...
IV. Responsa...
V. Responsa...
VI. Responsa...
VII. Responsa...
VIII. Responsa...
IX. Responsa...
X. Responsa...
XI. Responsa...
XII. Responsa...
XIII. Responsa...
XIV. Responsa...
XV. Responsa...
XVI. Responsa...
XVII. Responsa...
XVIII. Responsa...
XIX. Responsa...
XX. Responsa...
XXI. Responsa...
XXII. Responsa...
XXIII. Responsa...
XXIV. Responsa...
XXV. Responsa...
XXVI. Responsa...
XXVII. Responsa...
XXVIII. Responsa...
XXIX. Responsa...
XXX. Responsa...

THESES
I. Responsa...
II. Responsa...
III. Responsa...
IV. Responsa...
V. Responsa...
VI. Responsa...
VII. Responsa...
VIII. Responsa...
IX. Responsa...
X. Responsa...
XI. Responsa...
XII. Responsa...
XIII. Responsa...
XIV. Responsa...
XV. Responsa...
XVI. Responsa...
XVII. Responsa...
XVIII. Responsa...
XIX. Responsa...
XX. Responsa...
XXI. Responsa...
XXII. Responsa...
XXIII. Responsa...
XXIV. Responsa...
XXV. Responsa...
XXVI. Responsa...
XXVII. Responsa...
XXVIII. Responsa...
XXIX. Responsa...
XXX. Responsa...

EXCUBIT...
L. F. S. I. B.
A. G. C. M. U. C. H.

Ex parte...
Saxo...

Ex parte...
Saxo...

Amplissimus Honorabilis

Magistri

F I D E I V

Ex Nova D. ad Ambrosium & A. praesentibus

1028

THESIS I

Regnum sub imperio contrahitur & liberatur. Fidei
dehinc, cum per spiritualitatem se proditoris in fidei
obsequio obligat.

Ex his qui sub imperio non obligantur, sunt & Minorum
deus, quia sine coram auctoritate placere non possunt.

2. Prodigus, cui per praesentem (ipso enim iure) non sit
datus est.

3. Milites: ex quibus in regibus exhorum dicitur, non
arrogantibus suis dno gaudent.

4. Milites: de exceptione & illi non libenter nisi in
inter, e caritate illi locum tenent: sed in iudicio facti sunt a dno.

5. Prodigus: cui non potest datus esse dno
in potestate dno.

VII

155094

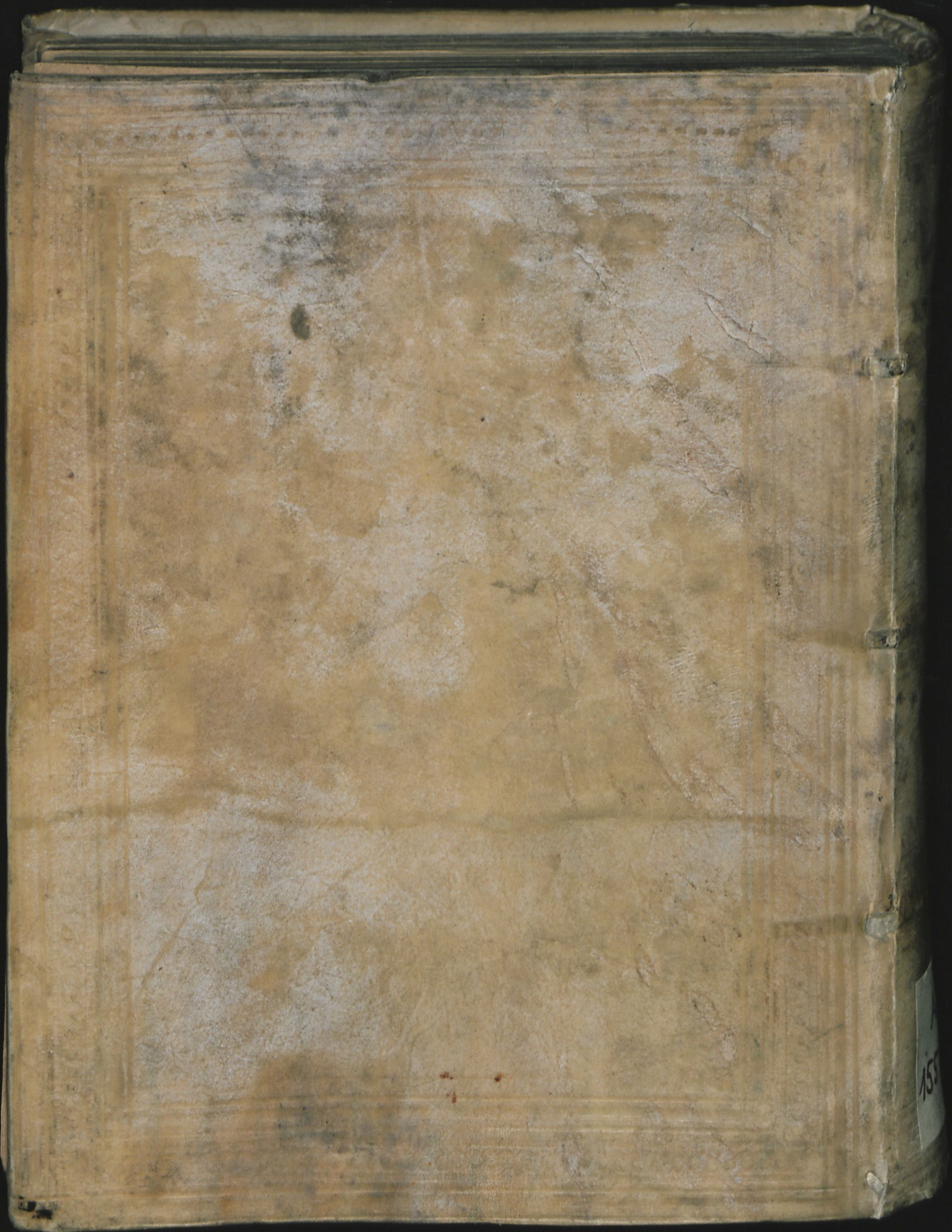
AB 155054

ULB Halle 3
004 829 352

VD 17

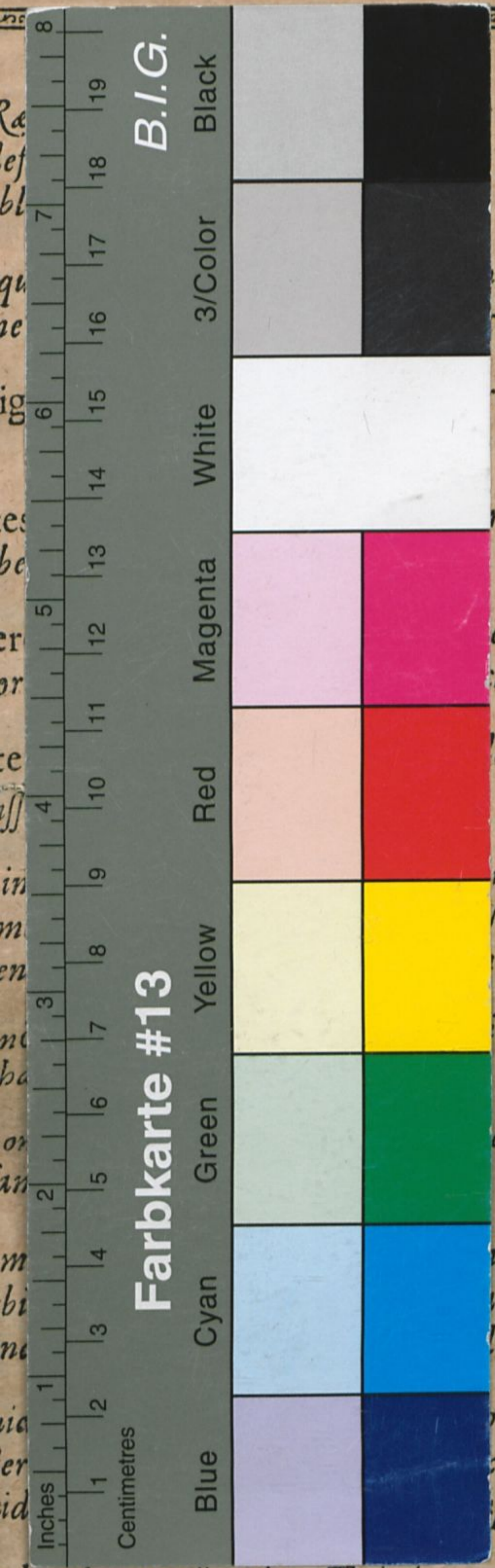
Amplissimæ ICtōrum Lipsiensium Facultatis permissu;

sequentia Themata de

F I D E I V S S O R I B V S,

notis Dd. ad Rubricam & A. præsentē C. de Fidei; desumpta, 19. Aug. in disputationem proponet

IOSEPHVS Behe D.

delibaturus, Fideiussorem
pro debitore in subsidium.

et 1. Minor curatores ha-
ringitur.

id non sit) bonis interdi-
rorum hodie sunt, nec hoc

erantur, nisi iurata suffici-
tio siue extra illud fecerint.

latus obligetur, in utram-

ussoribus relaxandus est:
stat: vel constat quidem,
ereatur.

uo, sed & Procurator pro

d allegandam saltem ab-

na tenentur; aut alia, qua
saltem, quamuis alibi ad
di est.

us sistere,) etiam non in-
requirit) bis terue stitisse
pso non tenentur:

XVI.
Efficacius tamen obligari potest fideiussor; quale est, quod Naturali,
quod Civili, obligationi rectè accedit fideiussio.

XVII.
Item quod obstagium promittere potest fideiussor: quod quidem mo-
deratè factum, bonis moribus non aduersatur.

XVIII.
Primarius fideiussionis Effectus est, quod fideiussor cogitur soluere: ni-
si per Exceptionem aliquā se tueri possit: nam debitoris exceptiones, si Rea-
les sunt, fideiussori etiam profunt: secus, si merè Personales.

XIX.
Inducia tamen quinquennales reo cōcessæ, fideiussori etiam competunt,
si is ordinis beneficio non renunciauit.

XX.
Si fideiussor excipit de prorogatione se inscio facta, nil agit: qui enim
solutionis terminum debitori prorogat, fideiussorem nō liberat.

XXI.
Peculiares etiam 3. Exceptiones fideiussoribus datae sunt, quas Bene-
ficia vocamus: quale est 1. Ordinis. id tam fideiussor Indemnitatis ha-
bet, quàm is qui se Principalem debendi reum cōstituit:

XXII.
Nō habet autem, qui Nouandi animo solutionem constituunt, nec qui
Iuratō fideiusserunt.

XXIII.
Competit etiam cōtra fiscum: etiam in iudicio inter Mercatores sum-
mariè instituto: (non tamen contra Argentarios.)

XXIII.
Deniq; etiam debitore iam tum excusso, si is lite pendente contra fi-
deiussorem, soluendo esse cæperit.

XXV.
Hoc ordinis beneficium non amitti, licet ante litis contestationem non
opponatur, communis est Dd. opinio: quam problematicè discutere placet.

XXVI.
2. Diuisionis. 3. Cedendarum actionum: quo creditor, si actio-
nem cedere nolit aut sua culpa non possit, ab actione repellitur: idq; ante so-
lutionem:

XXVII.
Post eam verò, si pactum de cedendo præcessit, cedere cogitur; si non
præcessit, ne quidem si velit, potest.

XXVIII.
Secundarius fideiussionis effectus est: quod fideiussor cōtra debitorem
Mandati habet actionem: qua interdum etiam ante solutionem, ex legi-
timis causis, experitur:

XXIX.
Inter legitimas causas refero etiam has: si expressè nouauit debitor
(tacita enim nouatio ne quidem ad exceptionem hodie prodest.)

XXX.
Et si sit Studiosus qui ad aliam Academiam commigrat, tum enim
ad liberationem aget.

admodum nec ij, qui pro Titio in uno crimine fideiusserunt, si
iussa condemnatus vel accusatus saltem, aufugit.

XIII.
mpliciter fideiubet (secus, si in omnem causam interuenit) ad
usuras ex mora Rei post fideiussionem commissa debitas non

XIII.
ec ex sententia Appellationis conueniri potest is, qui in prima
Generaliter, iudicatum solui, fideiubet.

XV.
o Seio quinq; aureos debente, in decem & sic in plus, fideiubet, ne
quinq; tenetur.

P R O B L E M A T A:

Ciuile.
Tutelæ datio iurisdictionis est.?
Canon.
Ob rerum non viliū ineuitabilem iacturam, furem
occidere licet.?

Feud.
Fœmina semel exclusa, perpetuò excludatur.?
Saxon.
Saxo in præscriptione immobilium bonam fi-
dem requirit.?

L I P S I Æ
EXCVDEBAT ABRAHAM LAMBERG,
ANNO CHRISTI M. DCII.